

Μάθημα 7ο:

Ιλιάδα, Ω 477-537

Λεξιλόγιο:

- (τοῦ) Ἀχιλλῆος → Αττ. (τοῦ) Ἀχιλλέως
- (Πρίαμος) λάβε → Αττ. (Πρίαμος) ἔλαβε
- (τὰ) γούνατα → Αττ. (τὰ) γόνατα
- (Πρίαμος) κύσε → Αττ. (Πρίαμος) ἔκυσε (→ γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου του ρήματος κυνέω [: φιλώ, ασπάζομαι])
- πολέας νῆας → Αττ. πολλοὺς νείεις (> νιός [ό])
- (αἱ) κτάνον → Αττ. ἔκτανον (→ γ' πληθ. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος κτείνω [: σκοτώνω, φονεύω])
- (ἄτη) πυκινῇ → Αττ. (ἄτη) πυκνή
- ἐνὶ πάτρῃ → Αττ. ἐν πάτρᾳ (> πάτρα [ή]: πατρική γη, πατρίδα)
- (τὸν) φῶτα → αιτιατική ενικού του ουσιαστικού φῶς (ό), -τός (: ἄνδρας)
- ἀφνειός, -ός, -όν/ ἀφνειός, -ή, -όν: πλούσιος, εύπορος
- εἰσορόωντας → Αττ. εἰσορῶντας (→ αιτιατική πληθυντικού αρσενικού γένους μετοχής ενεστώτα του ρήματος εἰσοράω [: κοιτάζω μέσα, εξετάζω, παρατηρώ, αντικρίζω])
- Ἀχιλλεύς θάμβησεν → Αττ. Ἀχιλλεύς ἐθάμβησεν (> θαμβέω: είμαι έκθαμβος, έκπληκτος)
- (Πρίαμον) θεοειδέα → Αττ. (Πρίαμον) θεοειδῆ
- λισσόμενος → μετοχή αρσενικού γένους ενεστώτα του ρήματος λίσσομαι (: ικετεύω, παρακαλώ)
- (Πρίαμος) ἔειπε → Αττ. (Πρίαμος) εἶπε

- μνη̄σαι → β' εν. πρόσωπο προστακτικής αορίστου του ρήματος μιμνήσκομαι (: ανακαλώ στη μνήμη, ενθυμούμαι)
- (πατρὸς) σοῖα → Αττ. (πατρὸς) σοῦ
- ἐπιείκελος, -ος, -ον: όμοιος, παρεμφερής
- τηλίκος, -η, -ον: τέτοιας ηλικίας, (εδώ) τόσο ηλικιωμένος
- (τοῡ) γήραος → Αττ. (τοῡ) γήρως (> γῆρας [τό])
- (ἐπὶ) οὐ̄δω → Αττ. (ἐπὶ) ὀδω (> ὁδός [ό]: κατώφλι, είσοδος, όριο)
- κεῖνον → Αττ. εκεῖνον
- περναίετης (ό), -ον: ένας από αυτούς που διαμένουν τριγύρω, γείτονας
- (περναίεται) εόντες → Αττ. (περναίεται) ὄντες
- (περναίεται) τείρουσι → γ' πληθ. πρόσωπο οριστικής ενεστώτα του ρήματος τείρω (: τυραννώ, βασανίζω, ταλαιπωρώ)
- (τήν) ἀρην → Αττ. (τήν) ἀράν (> ἀρά [ή], -ᾶς: όλεθρος, καταστροφή)
- λοιγός (ό), -οῦ: καταστροφή, ερήμωση, βλάβη, φθορά
- σέθεν ζωοντος → Αττ. σοῡ ζωντος
- ἐπὶ... ἔλπομαι/ ἐπέλπομαι: τρέφω ελπίδες, ελπίζω ότι
- ἀπό ... ἰόντα/ ἀπιόντα → αιτιατική ενικού αρσενικού γένους μετοχής ενεστώτα του ρήματος ἄπειμι (: φεύγω, αποχωρώ)
- πανάποτμος, -ος, -ον: ολότελα ατυχής
- (ἐγώ) τέκον → Αττ. (ἐγώ) ετεκον (→ α' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος τίκτω [: φέρνω στον κόσμο, γεννώ])
- Τροίη ἐν εὐρέη → Αττ. Τροία ἐν εὐρεία
- ἡλυθον υἱες Ἀχαιων → Αττ. ἡλθον υἱες Ἀχαιων
- νηδύς (ή), -ύος: κοιλιά, μήτρα
- ἱης → Αττ. μιας (> εἶς, μία, ἓν)
- ἐνί μεγαροισι → Αττ. εν μεγαροις
- θοῦρος (ό): ορμητικός, βίαιος, πολεμικός
- ὑπό... λύω/ ὑπολύω: παραλύω (κάτι)
- (ός) επην → Αττ. (ός) ἡν (→ γ' εν. πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρήματος εἰμι)

- (ὅς) εἶποντο → Αττ. (ὅς) εἰρύετο (→ γ' εν. πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρήματος ἐρύομαι [: διασώζω])
- πρώην: (επίρρημα) πρόσφατα, προ ολίγου
- εἵνεχα → Αττ. ἐνεκα
- (παρὰ) σεῖο → Αττ. (παρὰ) σοῦ
- (σύ) αἰδέιο → Αττ. (σύ) αἰδοῦ (→ β' εν. πρόσωπο προστακτικής ενεστώτα του ρήματος αἰδέομαι [: σέβομαι])
- (ἐγὼ) ἔτλην → α' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος τλάω (: 1. ἀνέχομαι, υπομένω, 2. τολμώ, ριψοκινδυνεύω)
- (ἀνδρὺς) παιδοφόνιο → Αττ. (ἀνδρὺς) παιδοφόνου
- ποτί → Αττ. πρός
- (οὗτος) ύφ'... ῶρσε/ ύπῶρσε → γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου του ρήματος ύπόρνυμι [: διεγείρω, ξεσηκώνω]
- ἱμερος (ὁ), -ου: πόθος, επιθυμία
- (τοῦ) γόριω → Αττ. (τοῦ) γόρου
- ἦκα: (επίρρημα) ἥρεμα, σιγανά, ελαφρά
- τῶ... μνησαμένω → ονομαστική δυϊκού ουδετέρου γένους μετοχής αορίστου του ρήματος μιμνήσκομαι
- (ὁ μὲν) κλαῖε → Αττ. (ὁ μὲν) ἐκλαιε
- ἀδινὰ/ ἀδινόν/ ἀδινῶς: (επίρρημα) δυνατά, ηχηρά
- προπάροιθε: (επίρρημα) μπροστά από
- ἐλυσθείς → ονομαστική ενικού αρσενικού γένους μετοχής παθητικού αορίστου του ρήματος ἐλύομαι (: κουλουριάζομαι, «κουβαριάζομαι»)
- στοναχή (ή): θρήνος, αναστεναγμός
- (στοναχή) ῥώρει → Αττ. (στοναχή) ῶρώρει (→ γ' εν. πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού του ρήματος ῥρνυμαι [: ξεσηκώνομαι])
- τετάρπετο → γ' εν. πρόσωπο οριστικής επικού αορίστου β' του ρήματος τέρπομαι (: απολαμβάνω πλήρως, χορταίνω)
- πραπίδες (αί), -ων: διάφραγμα, στομάχι
- γυῖον (τό), -ου: μέλος σώματος

- ὤρτο → γ' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου β' του ρήματος ὀρνυμι
[: σηκώνω, κάνω κάποιον να σηκωθεί]
- ἀνίστη → γ' εν. πρόσωπο οριστικής παρατατικού του ρήματος ἀνίστημι [: κάνω κάποιον να σταθεί ὀρθός κρατώντας το χέρι του]
- (σύ) ἄνσχεο → Αττ. (σύ) ἀνάσχου (→ β' εν. πρόσωπο προστακτικής αορίστου β' του ρήματος ἀνέχομαι [: αντέχω, υπομένω])
- ἔτλης → β' εν. πρόσωπο οριστικής αορίστου του ρήματος τλάω (: ριψοκινδυνεύω, τολμώ να κάνω κάτι)
- ἐλθέμεν → Αττ. ἐλθεῖν
- σιδήρειον (ἦτορ) → Αττ. σιδηροῦν (ἦτορ)
- (σύ) κατὰ... ἔξευ/ καθέξευ → Αττ. (σύ) κατὰ... ἔζου/ καθέζου (→ β' εν. πρόσωπο οριστικής ενεστώτα του ρήματος καθέζομαι [: κάθομαι, παίρνω θέση])
- (τά) ἄλγεα → Αττ. (τά) ἄλγη (> ἄλγος (τό), -ους: (εδώ) ψυχικός πόνος, θλίψη, λύπη)
- ἔμπης → Αττ. ἐμπας (: παρ' όλα αυτά, ωστόσο)
- ἀχνύμενοι → ονομαστική πληθυντικού αρσενικού γένους μετοχής ενεστώτα του ρήματος ἄχνυμαι (: είμαι λυπημένος, θλίβομαι)
- (τις) πρῆξις → Αττ. (τις) πρᾶξις
- πέλεται → γ' εν. πρόσωπο οριστικής ενεστώτα του ρήματος πέλομαι (: έρχομαι, είμαι)
- (τοῦ) κρυερῶ γόρῳ → Αττ. (τοῦ) κρυεροῦ γόρου
- (θεοί) ἐπεκλώσαντο → γ' πληθ. πρόσωπο οριστικής μέσου αορίστου του ρήματος ἐπικλώθω (: αποφασίζω, καθορίζω ως μοίρα ή πεπρωμένο κάποιου)
- (τοῖς) δειλοῖσι βροτοῖσι → Αττ. (τοῖς) δειλοῖς βροτοῖς
- ζῶειν → Αττ. ζῆν (→ απαρέμφατο ενεστώτα του ρήματος ζήω, -ῶ)
- (αὐτοὶ) ἀκηδέες → Αττ. ἀκηδεῖς (> ἀκηδής, -ής, -ές: χωρίς φροντίδες, αμέριμνος)
- δοιοὶ (πίθοι) → Αττ. δύο (πίθοι)

- (πίθου) κατακείαται → Αττ. (πίθου) **κατάκεινται** (→ γ' πληθ. πρόσωπο οριστικής ενεστώτα του ρήματος κατάκειμαι [: βρίσκομαι αποθηκευμένος])
- οὔδας (τό), -ους: πάτωμα, δάπεδο δωματίου ή σπιτιού
- (τῶν) ἐάων → Αττ. (τῶν) ἐῶν
- (Ζεύς) ἀμμίξας → Αττ. (Ζεύς) ἀναμμίξας (> ἀναμίγνυμι)
- (Ζεύς) δώη → Αττ. (Ζεύς) δῶ
- κύρεται → γ' εν. πρόσωπο οριστικής ενεστώτα του ρήματος κύρωμαι [: βρίσκω, αποκτώ, έχω]
- λυγρός, -ά, -όν: ολέθριος, καταστροφικός, πένθιμος
- λωβητός, -ή, -όν: ατιμασμένος
- βούβρωστις (ή), -εως: μεγάλη πείνα
- οὔτε θεοῖσι ... οὔτε βροτοῖσιν → Αττ. οὔτε θεοῖς ... οὔτε βροτοῖς
- τετιμένος → ονομαστική ενικού αρσενικού γένους μετοχής παθητικού παρακειμένου του ρήματος τίω (: προσφέρω τιμή, τιμώ)
- (τῶ) Πηλῆ → Αττ. (τῶ) Πηλει
- (θεοί) ῥόσαν → Αττ. (θεοί) ῥδοσαν
- (Πηλεύς) ἐκέκαστο → γ' εν. πρόσωπο οριστικής υπερσυντελικού του αποθετικού ρήματος καίνυμαι (: υπερτερώ, υπερέχω)
- (τοῖς) Μυρμιδόνεσι → Αττ. (τοῖς) Μυρμιδόσι
- (οἱ/αὐτῶ) ῥόντι → Αττ. (οἱ/αὐτῶ) ῥντι